

1985

3. Beh. af Lovf. om den offentl. Fred paa Folket. Helligdage.

1986

dermed, vil for den, der er betænkt paa at gjøre sit Indkjøb om Hverdagen eller Søndag inden Kl. 9, være for Intet at regne, naar den sammenlignes med det Gode, som opnaas for en stor Samfundsklasse, saafremt Folkethinget maatte fastholde den Beslutning, som det tog ved anden Behandling. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at der foreligger en Mængde Vidnesbyrd om, at dersom en saadan Forandring vedtages som den, der nu er bragt i Forslag under Nr. 4, vil den paatænkte Fordel og Lettelse for den omtalte Samfundsklasse helt og holdent gaa tabt. Det erede Thing vil erindre, at der er fremkommet en Række af Andragender her og at disse ere fremkomne paa en Tid, da de Paagjældende kun havde haat Leilighed til at gjøre sig bekendte med Regjeringens Forslag. Deres Protest gjaldt altsaa netop det Forslag, som gik ud paa at tillade en saadan Handel ad Bagdøre, og deres Argumentation gik ud paa, at Tilladelsen til en saadan Handel inden ganske kort Tids Forløb vilde føre til, at der vilde finde fuldstændig fri Handel Sted, lige saa udstrakt og almindelig om Søndagen som om Søgnedage. Denne Betragtning vil ikke indeholde noget Afstrækkende for dem, som ønske at udslette Forskjellen mellem Søndage og Søgnedage, de ville handle fuldstændig konsekvent ved at stemme for Forslaget, idet Resultatet vil blive netop det, som de ønske. Men det Flertal, som ved 2den Behandling stemte for, hvad der nu findes i Lovforslaget, og som altsaa mente, at det er ønskeligt, at der vedbliver at være en Forskjel imellem Søndagen og Søgnedagene, og som ønsker at skaffe den paagjældende Samfundsklasse den Lettelse, som den har paakaldt, vil ikke kunne stemme for det foreliggende Forslag under Nr. 4, idet man saa ikke vil opnaa, hvad man ved sin Stemmegivning ved 2den Behandling maa antage at have tilfigtet. For dette Forslags Forkastelse taler endnu en Betragtning, som ikke hidtil er bleven fremhævet, men som dog forekommer mig at spille nogen Rolle, idet en saadan Handel i luffede Butiker kan medføre Ulemper af forskjellig Art. Endringsforslaget indeholder nemlig et Brud paa det, som er et Princip i vor Lovgivning, at al Handel skal finde Sted fra aabne Boder. Det vilde føre for vidt at komme vidtloftigere ind paa dette Spørgsmaal; men erede Medlemmer ville se, at Hensynet til Sædeligheden maa spille en Rolle med Hensyn til Opretholdelsen af den Regel, at al Handel skal ske fra aabne Boder. Den meste Handel i Butiker

finder jo Sted paa den Maade, at Kjøberen er et Fruentimmer og Sælgeren en Mand, og det er jo bekendt, at Salget ikke sjældent gaar for sig under en hel Del Spøg og Fjas. Saaledes som Forholdene nu ere, er der ikke noget Betænkeligt ved dette, idet Handelen jo finder Sted fra aabne Boder, men skal Handelen finde Sted i luffede Butiker, hvortil der kun er Udgang igjennem en Bagdør, og denne Handel oven i Kjøbet kun foregaar i Ny og Næ, idet man jo maa forudsætte, at Tilstrømningen af Kjøbere om Søndagen ikke er stor, da de Fleste have besørget deres Indkjøb om Hverdagen, saa faar Sagen et noget andet Udseende. Det forekommer mig derfor, at den erede sidste Taler, som har udtalt sig imod den Middelvei, der er bragt i Forslag af de erede Forslagsstillere under Nr. 4, har fuldstændig Ret, og jeg skal ogsaa tillade mig at tilraade det erede Thing at blive staaende ved den Afgjørelse, som fandt Sted ved 2den Behandling.

G. Petersen: Den Modtagelse, som Endringsforslaget under Nr. 4 har faaet her i Thinget i Dag, glæder mig særdeles. Jeg har bedet om Ordet, for at anmode det høie Thing om endelig ikke at vedtage dette Forslag, ligesom jeg ved Lovforslagets første Behandling yttrede mig imod tilsvarende Bestemmelser, der fandtes i Ministerens Lovforslag. Jeg er fuldstændig overbevist om, at Handelsstanden overveiende er imod denne saakaldte Retting eller den større Frihed, som det ogsaa er blevet kaldt, og jeg er overbevist om, at dette i mange Henseender vil være i høi Grad til Skade for Handelsstanden. Naar den høitærede Minister i sit Lovforslag fremkom med en saadan Bestemmelse, var den desuden motive-ret ved, at det var en stor Klasse unge Mennesker, som man derved søgte at give større Frihed. Det forekommer mig da, at den høitærede Minister ikke holdt sterkt paa, at denne Bestemmelse skulde vedblive at staa der, efter at han var bleven overbevist om, at det var en mindre heldig Maade, hvorpaa de unge Mennesker derved bleve hjulpet til en større Frihed. Naar der er tale om, at Talen var om myndige Mænd, som man ikke burde paalægge saadanne Indskrænkninger, saa lyder dette theoretisk meget smukt, men i Praxis er det uden Betydning; thi, som et eret Medlem yttrede, ere Lovene jo bestemte for alle myndige Mænd, og det forundrer mig, at man vil paatvinge Handelsstanden friere Bestemmelser, end de selv ønske. Saavidt jeg veed, er der ikke en eneste af denne Stand, der hidtil har hævet sin